

Asia C-53/20**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

3.2.2020

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

19.12.2019

Valittaja:

Hengstenberg GmbH & Co. KG

Valitusasian vastapuoli:

Spreewaldverein e.V.

Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian kohde

Maantieteellinen alkuperämerkintä ”Spreewälder Gurken”, tuote-eritelmän muutosta koskeva hakemus

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden, erityisesti asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun käsitteen ”oikeutettu etu” tulkinta; SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko mikä tahansa luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön kohdistuva tosiasiallinen tai mahdollinen taloudellinen vaikutus, joka ei ole täysin epätodennäköinen, riittää muuta kuin vähäistä tuote-eritelmän muutosta koskevassa menettelyssä perusteeksi katsoa, että kyse on maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu järjestelmistä 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012

53 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 49 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta oikeutetusta edusta, joka on edellytyksenä hakemusta koskevan vastaväitteen esittämiselle tai muutoksen hakemiselle hakemuksen johdosta tehtyyn myönteiseen päätökseen?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko muuta kuin vähäistä tuote-eritelmän muutosta koskevassa menettelyssä kyse asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 49 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä kohdassa ja 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta (vain) niiden talouden toimijoiden oikeutetusta edusta, jotka valmistavat vastaavia tuotteita tai elintarvikkeita kuin ne toimijat, joiden hyväksi suojattu maantieteellinen merkintä on rekisteröity?

3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

a) Onko asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua oikeutettua etua koskevien edellytysten suhteen erotettava toisistaan tilanteet, joissa on kyse yhtäältä mainitun asetuksen 49–52 artiklan mukaisesta rekisteröintimenettelystä ja toisaalta sen 53 artiklan mukaisesta tuote-eritelmän muutosta koskevasta menettelystä, ja

b) onko sen johdosta muuta kuin vähäistä tuote-eritelmän muutosta koskevassa menettelyssä kyse asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 49 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä kohdassa ja 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta vain niiden tuottajien oikeutetusta edusta, jotka tuottavat kyseisellä maantieteellisellä alueella tuote-eritelmaa vastaavia tuotteita tai joilla on konkreettinen aikomus tällaisen tuotannon aloittamiseen, joten oikeutettuun etuun vetoaminen on alueen ulkopuolisten toimijoiden osalta jo lähtökohtaisesti poissuljettu?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Suojattuja maantieteellisiä merkintöjä koskevat säännökset, jotka nykyisin sisältyvät maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmästä 21.11.2012 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1151/2012, erityisesti asetuksen 5, 49 ja 53 artikla

Kansalliset säädökset, joihin viitataan

Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (laki tavaramerkkien ja muiden tunnusten suojasta, jäljempänä tavaramerkkilaki), 130–133 §

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Nimitys ”Spreewälder Gurken” (Spreewaldin etikkakurkut) on rekisteröity 19.3.1999 lukien jalostettuja ja jalostamattomia vihanneksia varten suojattuna maantieteellisenä merkintänä Euroopan komission pitämään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin.
- 2 Rekisteröintihakemuksessa ilmoitettiin muun muassa, että jalostettu tuote koostuu yli 70 prosentin osalta kurkusta, joka on tuotettu Spreewaldin talousalueella valvotun integroidun viljelyn periaatteiden mukaisesti, että siinä käytetään ainesosina – makuvaihtoehdosta riippuen – tuoretta sipulia, tuoretta tilliä ja yrttejä ja piparjuurta ja että Spreewaldin talousalueella on jalostuksen kannalta erityinen merkitys, koska siellä voidaan taata perinteisten säilöntä- ja jalostusmenetelmien käyttö.
- 3 Hakija (ja valitusasian vastapuoli) hallinnoi suojattua maantieteellistä merkintää, ja sen jäseniä ovat kaikki suojatun maantieteellisen merkinnän mukaisten Spreewaldin etikkakurkkujen tuottajat. Hakija jätti 18.2.2012 Deutsches Patent- und Markenamtille (Saksan patenti- ja tavaramerkkivirasto) tuote-eritelmän muutosta koskevan hakemuksen. Muutos koskee mm. sitä, että jalostuksessa sallittaisiin eräiden muiden lisäaineiden sekä säilöntäaineiden käyttö.
- 4 Tuote-eritelmän muutosta koskeva hakemus julkaistiin 22.8.2014 Markenblattissa (Saksan virallinen tavaramerkkilehti). Valittaja esitti vastaväitteensä 16.10.2014 päivätyssä kirjelmässä. Saksan patenti- ja tavaramerkkivirasto totesi 10.9.2015 tekemässään päätöksessä, että muutoshakemus on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 mukainen. Bundespatentgericht (liittovaltion patenttituomioistuimien) hylkäsi päätöksen johdosta tehdyn valituksen ja antoi luvan muutoksenhakuun Bundesgerichtshofilta (liittovaltion ylin tuomioistuin).
- 5 Bundespatentgericht katsoi, ettei valitusta pidä ottaa tutkittavaksi, koska asia ei koske valittajan oikeutettua etua. Tältä osin rekisteröintihakemusta ja tuote-eritelmän muutosta koskevaa hakemusta oli tarkasteltava eri tavalla. Tuote-eritelmän muutoksen osalta asia ei koske alueen ulkopuolisten toimijoiden oikeutettua etua, sillä niillä ei ole oikeutta suojatun nimityksen käyttämiseen. Yksinomaan se, että toimija käy kauppaa suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetuilla tuotteilla, ei sellaisenaan merkitse, että kyse olisi toimijan oikeutetusta edusta. Suojatun maantieteellisen merkinnän oletettu heikentyminen tai tuotteen maineen tai arvostuksen vahingoittuminen koskee ainoastaan kyseisellä maantieteellisellä alueella olevia tuottajia. Lisäksi valitus on myös perusteeton, koska nykyisin voimassa olevasta tuote-eritelmästä ei voida päätellä,

että tuotetta koskisi yleinen kieltä käyttää lisäaineita. Siinäkin tapauksessa, että muutoshakemus johtaa asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuihin olennaisiin muutoksiin, ne ovat kauttaaltaan asiallisesti perusteltuja.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 6 Hakemuksen mukaiseen tuote-eritelmän muutokseen sovelletaan asetusta (EU) N:o 1151/2012 sen voimaantulosta lukien, yhdessä tavaramerkkilakiin sisältyvien kansallisten täytäntöönpanosäännösten kanssa.
- 7 Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltion on osana tutkimusta pantava vireille kansallinen vastaväitemenettely, jolla taataan suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteröintiä koskevan hakemuksen riittävä julkaiseminen ja johon sisältyy kohtuullinen aika, jonka kuluessa luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltion alueelle tai asuvat siellä, voivat esittää hakemusta koskevan vastaväitteen. Muuta kuin vähäistä tuote-eritelmän muutosta koskevaan hakemusmenettelyyn sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan saman asetuksen 49 artiklassa säädettyä menettelyä. Jos ehdotetut muutokset ovat vähäisiä, noudatetaan jäsenvaltiossa ja unionin tasolla yksinkertaistettua menettelyä; vastaväitemenettelyä ei sovelleta.
- 8 Muutoksenhakumenettelyn osalta on oletettava, että haetussa tuote-eritelmän muutoksessa on kyse muusta kuin vähäisestä muutoksesta. Saksan patenti- ja tavaramerkkivirasto on tavaramerkkilain sovellettavien säännösten ja hakemuksen tekemisen aikaan voimassa olleen asetuksen (EY) N:o 510/2006 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti käynnistänyt muuta kuin vähäistä muutosta koskevan menettelyn.
- 9 Tavaramerkkilain, jolla sovellettavat unionin oikeuden säännökset on pantu täytäntöön, mukaan voi jokainen, jonka oikeutettua etua asia koskee ja joka on sijoittautunut Saksan liittotasavallan alueelle tai asuu siellä, esittää suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen johdosta Saksan patenti- ja tavaramerkkivirastolle vastaväitteensä kahden kuukauden kuluessa hakemuksen julkistamisesta. Tämä koskee vastaavasti muita kuin vähäisiä tuote-eritelmän muutoksia koskevia hakemuksia. Jos Saksan patenti- ja tavaramerkkivirasto vahvistaa päätöksellään, että tuote-eritelmän muutosta koskeva hakemus vastaa asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ja sen kansallista täytäntöönpanoa varten annettujen säännösten vaatimuksia, tästä päätöksestä voivat valittaa ne henkilöt, jotka ovat määräajassa esittäneet vastaväitteensä hakemuksen johdosta tai joiden oikeutettua etua myönteinen päätös muutettujen tietojen johdosta koskee. Nämä edellytykset täytyvät. Valittaja on esittänyt vastaväitteen määräajan kuluessa.

- 10 Bundespatentgericht on kuitenkin aivan oikein lähtenyt siitä, että valittajan on lisäksi osoitettava, että patenttiviraston päätös, jolla tuote-eritelmän muuttamista koskeva hakemus hyväksytään, koskee hänen oikeutettua etuaan. Tämä seuraa asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49 artiklan 4 kohdan toisesta alakohdasta.
- 11 Sen mukaan kansallisten viranomaisten vastattavana olevaan kysymykseen siitä, miten on ymmärrettävä oikeutetun edun käsite, joka on edellytyksenä asian tutkimiselle tuomioistuimessa, ei ole unionin säännösten perusteella mahdollista vastata yksiselitteisesti, vaan unionin tuomioistuimen on tarpeen selvittää tätä.
- 12 Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ja yhteisestä valtiosääntöperinteestä sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklasta seuraa, että tuomioistuinvalvonnan on lähtökohtaisesti oltava mahdollista (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 3.12.1992, *Oleificio Borelli v. komissio*, C-97/91, EU:C:1992:491, 14 kohta ja tuomio 6.12.2001, *Carl Kühne ym.*, C-269/99, EU:C:2001:659, 57 kohta, määräys 30.1.2002, *La Conqueste v. Kommission*, C-151/01 P, EU:C:2002:62, 46 kohta sekä tuomio 2.7.2009, *Bavaria ja Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, 57 kohta). Tuomioistuinvalvonnan mahdollisuus on siten lähtökohtaisesti tarpeen myös tuote-eritelmän muutosta koskevan hakemuksen kaltaisessa toimessa, joka on välttämätön vaihe menettelyssä unionin toimenpiteen toteuttamiseksi. Kansallisten tuomioistuinten, jotka päättävät suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen tai – kuten tässä tapauksessa – tuote-eritelmän muuttamista koskevan hakemuksen laillisuudesta, on tällöin sovellettava samoja oikeudellisia edellytyksiä, joita ne soveltavat saman kansallisen viranomaisen tekemien kaikkien sellaisten lopullisten toimien osalta, joilla saatetaan loukata kolmansien unionin oikeuteen perustuvia oikeuksia. Asiaa koskeva kanne on siis otettava tutkittavaksi, vaikka valtion sisäisissä oikeudenkäyntisäännöissä ei säädettäisikään siitä, että tällaiset kanteet otetaan tutkittavaksi (ks. unionin tuomioistuimen tuomio *Oleificio Borelli v. komissio*, 13 kohta ja tuomio *Carl Kühne ym.*, 58 kohta sekä määräys *La Conqueste v. komissio*, 47 kohta).
- 13 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen käsityksen mukaan tästä ei seuraa, että asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan puitteissa olisi mahdollistettava yleinen kanneoikeus. Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 12 artiklan 1 kohdan mukaan suojattua maantieteellistä merkintää saa käyttää kuka tahansa asianomaisen tuote-eritelmän mukaisesti tuotettua tuotetta kaupan pitävä toimija. Tästä lähtökohdasta on kysyttävä, voiko muuta kuin vähäistä tuote-eritelmän muutosta koskevassa menettelyssä mikä tahansa luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön kohdistuva tosiasiallinen tai mahdollinen taloudellinen vaikutus, joka ei ole täysin epätodennäköinen, olla riittävä peruste katsoa, että kyse on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettusta oikeutetusta edusta, joka on edellytyksenä hakemusta koskevan vastaväitteen esittämiselle tai hakemuksen johdosta tehtyä myönteistä päätöstä koskevan muutoksen hakemiselle (ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys).

- 14 Tällaista oikeutetun edun laajaa tulkintaa vastaan puhuu ennakkoratkaisupyyntö esittäneen tuomioistuimen käsityksen mukaan se, että tällöin ”oikeutetun” edun vaatimus menettäisi merkityksensä, koska oikeutta vastaväitteen tekemiseen tai muutoksen hakemiseen ei rajattaisi riittävästi.
- 15 Vastaväite- ja muutoksenhakuoikeuden rajoittaminen, johon pyritään asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49 artiklan 3 kohdan ensimmäisen kohdan ja 4 kohdan toisen alakohdan mukaisella oikeutetun edun vaatimuksella, voitaisiin ottaa huomioon siten, että tällainen oikeutettu etu hyväksyttäisiin (vain) niiden talouden toimijoiden osalta, jotka valmistavat vastaavia tuotteita tai elintarvikkeita kuin ne, joiden hyväksi suojattu maantieteellinen merkintä on rekisteröity (toinen ennakkoratkaisukysymys). Tämän talouden toimijoiden ryhmän, jonka oikeutettua etua asia koskee, määrittämiseksi voitaisiin soveltaa hyvää kauppatapaa koskevassa oikeudessa merkityksellistä konkreettisen kilpailusuhteen vaatimusta. Sen mukaan ratkaisevaa on se, ovatko yhtäältä vastaväitteen esittäjät ja toisaalta maantieteellisen alueen tuottajat kilpailijoita, jotka pyrkivät myymään samankaltaisia tavaroita tai palveluja samalle loppukäyttäjien joukolle, jolloin toisen toimijan kilpailukäyttäytyminen voi heikentää toisen toimijan asemaa, siis vähentää tai haitata myyntiä.
- 16 Tällaisen tulkinnan puolesta puhuu tavoite reilun kilpailun suojaamiseen. Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 tarkoituksena on sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan varmistaa reilu kilpailu viljelijöille ja tuottajille, joiden maataloustuotteilla ja elintarvikkeilla on lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä ja ominaisuuksia. Tietyn viljelijöiden ja tuottajien ryhmän (oikeutettu) tukeminen ei saa kuitenkaan johtaa perusteettomaan kilpailuun tähän ryhmään kuulumattomiin viljelijöihin ja tuottajiin nähden. Näillä kilpailijoilla on reilun kilpailun turvaamiseksi oltava mahdollisuus panna vireille viranomaismenettely tai tuomioistuinmenettely, jos on olemassa vaara siitä, että tuotteet, jotka saa varustaa suojatulla maantieteellisellä merkinnällä, eivät enää vastaa sitä, mitä kuluttajille tuote-eritelmän nojalla nimenomaisesti luvataan.
- 17 Valittaja on uskottavasti esittänyt, että hakijan hakemuksen mukainen tuote-eritelmän muutos johtaisi siihen, että suojatulla maantieteellisellä merkinnällä ”Spreewälder Gurken” varustettujen tuotteiden jalostus ilman tuote-eritelmissä kuvattua, suojan perusteena olevaa yhteyttä maantieteelliseen alueeseen ei enää olisi ”perinteisten säilöntä- ja jalostusmenetelmien mukaista”, millä olisi valittajalle taloudellisia vaikutuksia. Jos nämä vastaväitteet olisivat perusteltuja – mikä ei muutoksenhakuoikeuden kannalta ole ratkaisevaa –, tilanne johtaisi kyseiselle maantieteelliselle alueelle sijoittautuneiden tuottajien kannalta kilpailuun. Tällainen kilpailu olisi perusteeton, toisin kuin asetuksen (EU) N:o 1511/2012 nojalla sallittu, tuotteiden erityisiin ominaispiirteisiin perustuva kilpailu. Tällainen tuote-eritelmän muutos antaisi kyseiselle maantieteelliselle alueelle sijoittautuneille tuottajille mahdollisuuden merkitä tuottamansa kurkut myyntiä edistävällä merkinnällä ”Spreewälder Gurken” ja siten viitata tämän merkinnän oikeuttaviin perinteisiin säilöntä- ja valmistusmenetelmiin, vaikka käytetyt menetelmät eivät (enää) olisikaan perinteisiä menetelmiä.

- 18 Se seikka, että suojattu maantieteellinen merkintä antaa suojaa vain tietyille sen käyttöön oikeutetuille toimijoille, ei merkitse sitä, ettei niillä toimijoilla, jotka eivät ole tähän suojaan oikeutettuja, olisi mahdollisuutta kyseenalaistaa tätä suojaa. Vastaavalla tavalla kuka tahansa henkilö voi nostaa kanteen, jossa vaaditaan tavaramerkin julistamista menetyksi; tällöin ei edes edellytetä, että asia koskee henkilön oikeutettua etua. Lisäksi on huomattava, että maantieteellinen merkintä luo oikeuksien ohella tuottajalle myös velvollisuuden noudattaa tuote-eritelmän mukaisia vaatimuksia. Tällä velvollisuudella pyritään ainakin edistämään reilua kilpailua, ja sen noudattamista on voitava vaatia kilpailevilta, kyseisen maantieteellisen alueen ulkopuolisilta tuottajilta.
- 19 Lopuksi voi tulla kysymykseen se, että tehdään ero oikeutettua etua koskevien edellytysten välillä yhtäältä rekisteröintimenettelyssä ja toisaalta tuote-eritelmän muuttamisen yhteydessä, ja että muutoshakemuksen yhteydessä asian katsottaisiin koskevan vain sellaisten tuottajien oikeutettua etua, jotka valmistavat kyseisellä maantieteellisellä alueella tuote-eritelmän mukaisia tuotteita tai joilla on konkreettinen aikomus tällaisen tuotannon aloittamiseen (kolmas ennakkoratkaisukysymys).
- 20 Bundespatentgericht on ottanut lähtökohdaksi, että rekisteröintimenettelyn ja muutosmenettelyn välillä tehdään tällainen ero, ja katsonut, että rekisteröintimenettelyssä on sen laajalle ulottuvien vaikutusten vuoksi tulkittava laajasti oikeutetun edun käsitettä. Tuote-eritelmän muutoksen yhteydessä alueen ulkopuolisilla toimijoilla ei sitä vastoin ole asiassa oikeutettua etua, koska heillä ei ole oikeutta käyttää suojattua maantieteellistä merkintää.
- 21 Jo asetuksen yksiselitteinen sanamuoto näyttäisi olevan vastoin tällaista erottelua. Asetuksen (EU) N:o 1151/912 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa viitataan muuta kuin vähäistä tuote-eritelmän muutosta koskevan menettelyn osalta asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49–52 artiklan rekisteröintimenettelyä koskeviin säännöksiin, eikä siinä määritellä oikeutetun edun käsitettä eri tavalla muutosmenettelyä varten. Lisäksi tällaisen erottelun yhteydessä syntyisi (oikeuden väärinkäytön) mahdollisuus siten, että maantieteellinen merkintä rekisteröidään aluksi monimutkaisella tai ankaralla tuote-eritelmällä, jota kuitenkin myöhemmin väljennetään muutosmenettelyssä, jossa alueen ulkopuolisilla toimijoilla ei enää olisi mahdollisuutta vastaväitteiden esittämiseen. Tämä puhuu – siinäkin tapauksessa, että tällainen hakemus on kahden viranomaisen tutkittavana kansallisessa patenttiviranomaisessa ja komissiossa vireillä olevissa menettelyissä – sitä kantaa vastaan, että oikeutetun edun käsitettä olisi muutosmenettelyssä tulkittava toisin kuin rekisteröintimenettelyssä.
- 22 Ei ole myöskään nähtävissä syitä, joiden vuoksi muutoshakemuksissa oikeutettu etu ja siten mahdollisuus vastaväitteiden esittämiseen ja muutoksenhakuun tulisi olla vain alueelle sijoittautuneilla toimijoilla. Erityisesti vertailu tavaramerkkioikeuteen, johon hakija vetoaa, ei vakuuta tässä yhteydessä. Suojatut maantieteelliset merkinnät nauttivat tosin tunnusmerkkioikeudellista suojaa (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 10.11.1992, Exportur, C-3/91, EU:C:1992:420,

37 kohta ja seur.; tuomio 20.5.2003, Ravil, C-469/00, EU:C:2003:295, 49 kohta ja tuomio 20.5.2003, Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, 64 kohta). Toisin kuin tavaramerkkioikeuksissa, joiden osalta lisenssinhaltijalla tai jälleenmyyjällä ei säännönmukaisesti ole vaikutusvaltaa tavaramerkillä myytävien tuotteiden laadun suhteen, maantieteellisten merkintöjen suojan oikeutus perustuu tuotteen ja maantieteellisen alueen liittymään (ks. asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan 2 kohta), joka määrittää ja täsmennetään tuote-eritelmässä. Suojatulla maantieteellisellä merkinnällä merkittyjen tuotteiden keskeiset ominaisuudet määrittää tuote-eritelmässä. Suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti ei näin ollen perusta pelkästään oikeuksia, vaan myös velvollisuuden noudattaa tiettyjä vaatimuksia, etenkin tuote-eritelmässä määriteltyjä vaatimuksia. Niiden talouden toimijoiden, joiden tuotteet valmistetaan kyseessä olevalla maantieteellisellä alueella ja joiden tuotteet merkitään ja joiden tuotteita markkinoidaan suojatulla maantieteellisellä merkinnällä, on noudatettava tuote-eritelmän määrittelyjä (ks. tältä osin myös asetuksen (EU) N:o 1151/2012 johdanto-osan 47 perustelukappale). Tällöin on kuitenkin myös alueen ulkopuolisilla toimijoilla oltava mahdollisuus puuttua tuote-eritelmän muuttamiseen, jos on olemassa vaara siitä, että tuotteen tietty laatu tai maine ei asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti enää juonnu pääosin sen maantieteellisestä alkuperästä.